

Trstená

Milé farské charity,

som plná dojmov z aprílových stretnutí.

Stretnutia s vami sú pre mňa vždy obohatením.

Ďakujem pomocnému o. biskupovi Jánovi, že si našiel čas na naše stretnutia.

Ďakujem diecéznemu pánovi riaditeľovi, ktorý prišiel na každé stretnutie.

Ďakujem pánom dekanom, bez ich ochoty a podpory by sme nemohli mať stretnutia.

Ďakujem mojim kolegom, ktorí boli ochotní prísť medzi nás.

Ďakujem domácim farským charitám za prípravu priestorov, občerstvenia.

Ďakujem všetkým, ktorí prispeli občerstvením.

Ďakujem všetkým, ktorí ste prišli.

Ďakujem za spoločný požehnaný čas.

Eva Puškárová, koordinátorka farských charít SpKCH

Otvoriť oči

Jednou zo známkov života je schopnosť vidieť. Ak sa spánok v duchovnom živote prirovnáva prechodu z pozemského života do večnosti - teda smrti, tak prebudenie je obrazom vzkriesenia k novej etape – večnému životu.

V prvých dňoch slávania veľkonočnej doby nám Božie slovo pripomína udalosť emauzských učeníkov, ktorá vyústí k otvoreniu očí: *Vtom sa im otvorili oči a spoznali ho* (Lk 24, 31).

Ježišovo slovo dokáže rozplameniť srdce človeka, Ježišovo telo zas okrem iného otvára oči. Každá sv. omša je ponukou štedro prestretého stola Božieho Slova a Chleba, ktorý je z neba. Kde je stolovanie, tam je komunikácia, tam je radosť.

Radosť patrí k životu kresťana podstatne. Ak je v nás ešte mnoho smútku, to je znak, že je v nás ešte mnoho nekresťanského. A toto by mala byť naša jediná bolesť, náš jediný dôvod k smútku: že nie sme ešte svätí (Léon Bloy in: Mon CALEPIN, *Deň čo deň*, s. 150).

Najjasnejšou dimenziou Eucharistie je skutočnosť, že je hostinou, ale aj sprítomnenou obetou s premietnutím do budúcnosti, ku Kristovmu druhému príchodu (JÁN PAVOL II., *Mane nobiscum, Domine* 14-15).

Eschatologický rozmer dáva sviatosti Eucharistie strhujúci dynamizmus, ktorý naplňa kresťanskú cestu silou nádeje. Táto nenechá nečinne sedieť, ale pohýna k činnosti – aby človek ešte v tú hodinu vstal a našiel pokoj („vrátili sa do Jeruzalema“ = Mesta pokoja).

Aj keď sa liturgické veľkonočné obdobie končí, s otvorenými očami poznávajme Ježiša najmä v opustených, chorých a trpiacich a buďme nositeľmi Kristovho pokoja a radosti.

+ Ján Kuboš
spišský pomocný biskup, generálny vikár

Trstená 15.4.2024

Naše stretnutia farských charít s pomocným o. biskupom Jánom sme začínali v Trstenej. Stretli sme sa spolu FCH Trstená a ich pán dekan, Vitanová so svojim pánom farárom a FCH Novot'. Prišli aj kolegovia z Domu Charitas sv. Vendelína, Domu Charitas sv. Františka z Assisi, Komunitného centra Jána Krstiteľa a ADOS Trstená, aby nám vysvetlili ako to u nich funguje. Pridala sa aj dobrovoľníčka z Trstenej. Potešilo nás, že prišli aj nádejné dobrovoľníčky novej FCH z Tvrdošína. Budeme sa tešiť, ak sa rozhodnú zriadiť FCH.

Dolný Kubín 16.4.2024

Do Dolného Kubína prišla okrem domácej farskej charity aj FCH Sedliacka Dubová, kolegovia z Komunitného centra Jána Krstiteľa, z Domu Charitas sv. Kamily v Žaškove, Domu Charitas Sedembolestnej Panny Márie v Zázrivej, ADOS Dolný Kubín a dobrovoľníčky, ktoré sa venujú Potravinovej banke.

Ružomberok 22.4.2024

Do pastoračného centra prišiel medzi nás s domácou farskou charitou aj pán dekan s pánom kaplánom. Farská charita Biely Potok prišla aj s pánom farárom, ktorý zostal aj na stretnutí. Okrem nich aj FCH z Liptovskej Lúžnej, Liptovských Revúc, Lúčok a Liptovského Mikuláša. Prišli aj kolegovia z ADOS Ružomberok, Sekretariátu SpKCH, koordinátorka Centra pomoci Ukrajine a dobrovoľníci, ktorí pomáhajú v našich zariadeniach.

Poprad 23.4.2024

Miroslav Dzurech, diecézny riaditeľ SpKCH Pavol Vilček, pomocný o. biskup Ján, rozvojové projekty SpKCH Viktor Porubský

Na stretnutí sme mali neplánovanú, ale milú návštevu riaditeľa Arcidiecéznej charity v Trnave Miroslava Dzurecha, ktorý je zároveň generálnym sekretárom Slovenskej katolíckej charity. Prišli FCH Levoča, Podolíneec, Spišská Teplica, Poprad – Veľká, Vysoké Tatry a traja dobrovoľníci z hospicu Ľubica. Prišli aj kolegovia zo Sekretariátu SpKCH, špecializovaného poradenstva, housing first, z Domu Charitas Matky Terezy v Matejovciach nad Hornádom, Hospicu sv. Alžbety v Ľubici, Centra podpory pre odídenčov.

Čo máme nové?

Súťaž o **Najlepšího dobrovoľníka farských charít 2024.**

Nominácie môžete posilať do 30.9.2024 na e-mailovú adresu eva.puskarova@caritas.sk

Vyhodnotenie bude na stretnutí s o. biskupmi 16.11.2024 v Ružomberku.

Cena: víkendový pobyt pre 2 osoby s raňajkami v Charitnom dome v Dolnom Smokovci.

Chceme sa spoločne zapojiť do **Týždňa dobrovoľníctva** (20.-26.5.2024) ako farské charity Spiša s projektom Putovanie s Pannou Máriou.

Máme pomocný materiál pre farské charity na zlepšenie propagácie farskej charity, inšpirácie na aktivity.

Projekt pre núdzne rodiny

Pozývame vás do druhého kola projektu pre núdzne rodiny cez Nadáciu EPH. Vypísanú žiadosť, podpísanú klientom, pre ktorého žiadate pomoc a podpísané GDPR pošlite v podobe scanu na e-mailovú adresu: andrea.sinalova@caritas.sk

Predstavujeme farské charity

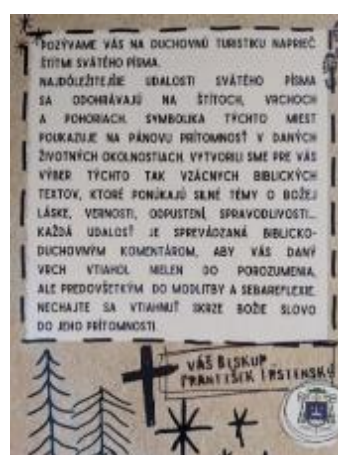
Farská charita Vysoké Tatry

Naša farnosť sa rozprestiera na území druhého najväčšieho mesta na Slovensku, čo sa týka rozlohy. Počtom obyvateľov patríme medzi menšie mestečká a veriacich máme, podľa Štatistického úradu, evidovaných okolo 2000. Naši kňazi slúžia sv. omše v siedmich kostoloch. Aj pastorácia kňazov, aj činnosť farskej charity je na veľkom území.

Tak, ako všetky FCH, sa tiež snažíme mapovať potreby našej farnosti. Núdzne rodinky, ktorým sme sa roky venovali, už stoja na vlastných nohách, tak sme prešli na pomoc hlavne starším, osamelým. Zapájame sa aj do projektov SpKCH. Už plánujeme Putovanie s Pannou Máriou, veľmi sa na akciu tešíme. A ak máme vybrať aktivitu, ktorá prináša potešenie nám všetkým, tak je to určite výroba pozdravov v našich MŠ Vyšné Hágy, Nový Smokovec i ZŠ Vyšné Hágy a potom ich rozdávanie v Domoch seniorov a našim seniorom.

Chceme vám však ešte predstaviť našu spoločnú aktivitu, do ktorej sme sa zapojili všetci.

Náš pán kaplán Dávid Sklarčík (poznáte ho z duchovnej obnovy) vytvoril na pôst Duchovnú turistiku cez vrchy Svätého písma. O. biskup František nápad podporil a pôstna aktivita bola ponúknutá celej diecéze.

Ale my sme dostali aj „naozajstné vrchy“ na, ktoré sme mohli „vystúpiť“. Dostali sme kompletný materiál s návodom a farebnými postavičkami. Za každý absolvovaný výstup pribudla jedna postavička na konkrétny vrch. Na fotografii vidíte zaplnené kopce.

Ak zavítate k nám, do Vysokých Tatier, ešte do konca veľkonočného obdobia si môžete naše vrchy pozrieť vo farskom kostole v Novom Smokovci. Možno vás osloví aj naša zbierka formou predaja darčkových predmetov s duchovnou tematikou. Zbierka slúži na obnovu veže kostolíka v Starom Smokovci, ktorý dal postaviť spišský biskup Juraj Császka na žiadosť arcikňažny Klotildy v roku 1888. Pozývame vás pookriať, načerpať síl i milostí tak v našich kostoloch, ako aj v tatranskej prírode.

Alžbetin príklad

Náš mesačník sa volá Alžbetka podľa charitnej patrónky sv. Alžbety známej i jej citátom: „ Ja som predsa povedala, že našou povinnosťou je robiť ľudí šťastnými.“

A presne o to ide aj nám, charitákcom, všakže? Nuž, preskúmajme teda:

O čo nám ide?

Ako to urobiť?

Čo nám ide a čo nie?

O čo nám ide, už vieme - robiť ľudí šťastnými.

Služba bližným v zmysle sv. Alžbety má svoje dôsledky: starať sa o ľudí vo všetkých oblastiach.

Liečiť nielen telo, rôzne rany, nielen utešovať alebo dodávať odvalu, ale liečiť aj dušu. Alžbeta mala v „merku“ celého človeka – ako telo, tak i dušu. Nuž a snažiť sa podobným spôsobom pomáhať ľuďom vo všetkých ich potrebách je skutočne výzvou, avšak i mimoriadnou záťažou.

Ako sa môžeme na spomínanú záťaž pripraviť? Ako ju zvládať? Len láskou. Iba ten, kto druhých miluje, sa môže o nich starať. Presne ako sv. Alžbeta. Ľudí milovala.

Práve láska je prvou, najdôležitejšou odpoveďou na otázku, ako dosiahnuť charitatívne ciele.

V našej farskej charite by mala byť jasne viditeľná láska podľa Alžbetinho vzoru. Keď Alžbeta vstúpila do domu, všetci domáci sa k nej zbehli a priateľsky ju obklopili. Je teda možné spojiť prácu s láskou? Veď láska je súkromná záležitosť a práca spoločenská!

Ale áno, **práca a láska pospolu** – práve to je **láskyplná činnosť**.

Spojenie práce s láskou zväčša predpokladá kresťanské zameranie daného človeka.

Príbehy zo života Alžbety vyžarujú akúsi samozrejmu vrelosť a istotu, ktorá jej bola vlastná. Odkiaľ pochádzala?

Alžbeta miluje Boha. Miluje Krista bez domova, chudobného, bezbranného a zraneného. Vidí ho v sirotách, žobrákoch, v chudobných. S Kristom sa stretáva aj v malomocných. Napríklad, jedného dňa, keď Alžbeta vyšla po modlitbách z kostola, sa zrazu pred ňou objavil zbadačený malomocný človek. Poprosil ju, aby ho prichýlila, ošetrila. Alžbeta prijala toto stretnutie ako prejav Božej vôle a v malomocnom videla trpiaceho Krista. Neváhala teda, vzala ho, ubiedeného, slabého do náručia a niesla, ako vládala, do svojho domu. Keď ta prišli, malomocný prosil uložiť na lôžko. Nuž ho preniesla do spálne a položila do manželskej postele. Služobníci jej manžela-kniežaťa Ľudovíta, len čo všetko uvideli, bežali rozhorčení za pánom. Ten sa veľmi rozhneval a žiadal Alžbetu, aby ho ihneď vpustila do spálne. S obavami tak urobila. Aké však bolo manželovo prekvapenie, keď odhrnul prikryvku na posteli a namiesto malomocného v nej uvidel ležať ukrižovaného Krista! Ohromený Ľudovít zrazu uvidel svet očami svojej manželky Alžbety: malomocný je umučený Kristus. Spojili sa v jedno. Ľudovítove postoje sa úplne zmenili. Svoju manželku lepšie pochopil a bol jej nápomocný. Svet religiozity (náboženskosti) a svet malomocenstva, hladu, utrápeného života nie sú teda oddelené. Boh a malomocný. Boh a opustené dieťa. Boh a žobrák. Spojení v jedno. Kto chce k jednému, musí aj k druhému. Láska nasmerovaná k jednému, vedie ku všetkým a zameraná na všetkých, stretne i jednotlivca. Tak to videla Alžbeta, a tak sa učil vidieť aj Ľudovít. Otvorili sa mu oči. Už vie, že v hladnom, smädnom, nahom, chorom, cudzincovi, väzňovi aj mŕtvom stretáva Krista. I v Mt 25, 31-46 o tom čítame v obraze súdu na konci čias.

Ako to urobiť - tiež už vieme. S nadšením plynúcim z Božej lásky a lásky k Bohu. So zápalom, ktorý prenášame na druhých.

Čo nám ide? Pozrime sa najprv na Alžbetine postoje i motivácie, a potom sa zamyslime nad vlastnými.

Pre Alžbetin život je typická sloboda. Dobrovoľne dokáže prijať aj tých najúbohejších, dobrovoľne zniesť i to, čo je ohavné a zapáchajúce. Alžbeta vidí v chudobných Krista a ide za ním.

Ako som na tom ja - milujem ľudí? Milujem všetkých ľudí? Ak nie, aspoň sa o to snažím?

Alžbetino konanie je pohoršujúce a zároveň blahodarné. Záleží, z akého pohľadu naň pozeráme. Alžbeta sa zaviazala, že počas svojho pobytu vo Wartburgu sa zdrží všetkého, čo bolo nadobudnuté nespravodlivým zdanením, lúpežou, alebo plienením. Preto sa vždy napr. pýtala na pôvod jedla a nápojov. Ak boli získané nekalým spôsobom, zostali nezužitkované.

Ako som na tom ja - dokážem sa správať podobne? Konám spravodlivo? Ak mi niečo prikazuje predpis, zákon, nepodvádzam? („Veď ma nikto nevidí.“) Neospravedlňujem si svoje, že ide len o malé klamstvo a môžem tak aspoň „nasýtiť“ hladných? Uvedomujem si, že i malé klamstvo je klamstvo? Že aj malé zlo je stále zlo? Nemôžem malým zlom konať dobro. Zlo zostane vždy zlom.

Alžbeta nevnímala liečbu a starostlivosť o núdzných iba ako politické a „správne“ záležitosti. Bola presvedčená, že musí mať odvahu byť blízko chudobných, ba priamo sa ich aj dotýkať, nech sú v akomkoľvek stave. Do svojej nemocnice prijímala skaličených, odporne páchnucich ľudí, okúpala ich, uložila na lôžko, poobväzovala rany, dala im lieky.

Ako som na tom ja – kam až siaha moja odvaha?

Alžbeta bola veľmi znalá ošetrovateľka. O ťažko chorých sa osobitne a odborne starala. Bola i schopná ekonómka. Aby zabránila „obchodovaniu“ s potravinami, dostal každý chudobný stravník iba taký prídela, aký potreboval. A čo jej sociálne schopnosti? V dobre hladu nerozdeľovala iba obilie, ale aj košeľe, topánky a kosáky, aby sa ľudia sami učili zbierať úrodu. Jednoducho správala sa priam multi-profesionálne, ako potrebuje služba blížnemu.

Ako som na tom ja – mám ochotu ku každej potrebnej práci pre núdzných, alebo si radšej vyberám „hrozienu z koláča“? Nechám si pri práci pre iných poradiť, dovzdelávať sa, ak treba? Aká je moja tvorivosť? A viem pružne reagovať na potreby druhých?

Alžbeta sa zamerala na „výrobky Fair-trade.“ Neodmietala majetok, ale pýtala sa na jeho pôvod. Rozdeľovala hmotné potreby tam, kde chýbali. Využívala iba tie, ktoré boli získané spravodlivo, legálne.

Ako som na tom ja - viem spravodlivo rozdeľovať? Nesklíznem k nekontrolovateľnej pomoci, ktorá ide do „bezodnej jamy“ a nechám sa využívať? Chápem, že nemám iba podávať rybu, ale učiť ako ju chytať? Mám dostatok trpezlivosti pre iných? Nezneužívam niekoho ochotu pomôcť pri prácach, ktoré je potrebné zaplatiť, odmeniť? Nepožadujem ich zadarmo hrajuúc "na city", či mzdu a odmenu dávam len symbolickú - nedocením dané dielo?

Čo nám nejde? Možno niečo i z toho, čo nešlo ani Alžbete. Nuž, poučme sa.

Rozlišovanie medzi prácou a oddychom

Spočiatku Alžbeta dokázala rozlišovať medzi prácou a potrebou oddychu, ale po smrti svojho manžela pracovala bez prerušenia, oddychu a vyčerpaná po troch rokoch služby zomrela.

Ako som na tom ja? Viem oddychovať? Viem čerpať aj pre seba? Viem povedať nie? Chápem, že keď „umriem od vysilenia“ nikomu už nepomôžem? Chápem, že keď ma zmáha únava, nervozita, hnev a protivné nálady, že strácam súdnosť? A čo nedela? Je to môj čas s Bohom a rodinou?

Nerešpektovanie priestorových medzí

Vyššie sme uviedli príklad, ako Alžbeta uložila malomocného do manželskej postele. Rozlišovanie súkromného priestoru, osobného intímneho života patrí k základným ľudským potrebám. Zrieknutie sa týchto potrieb skôr, alebo neskôr službu blížnemu úplne znemožní. Dnes je obzvlášť dôležité vo všetkom tom ruchu a chaoze okolo mať kútik, kde sa môžem aspoň na chvíľu utiahnúť, ktorý je len môj, dôverne známy, kde môžem oddychovať a načerpať síl.

Nerešpektovanie osobných hraníc

Stalo sa, že Alžbeta nechala jednému mladému dievčaťu nasilu ostriať vlasy. Chcela v nej takto pestovať pokoru? Inokedy zasa hnala istú starú pani, hoci tá o to nestála, k spovedi, a tak sa pani robila, že spí. Chcela ju takto naučiť zbožnosti? Je potrebné rešpektovať hranice človeka. Ich nerešpektovanie sa dotýka totiž jeho slobody. Slobodu človeka rešpektuje i sám Boh. On nás k ničomu nenúti. Neustále nám na naše cesty životom posiela s láskou svoje milosti, dary, požehnanie, vhodné okolnosti i ľudí a čaká na naše slobodné rozhodnutia.

Nerešpektovanie hraníc vlastníctva – neprijatie štruktúr

Ako som na tom ja - rešpektujem súkromný priestor? Rešpektujem hranice? Rešpektujem autoritu? Rešpektujem osobné vlastníctvo?

(spracované podľa Prof. E. Jünemann a jej programu DEKACERT)

Nuncius Roncalli (neskôr pápež sv. Ján XXIII.) bol v Paríži v istom obchodnom dome a pri výťahu stretol rabína. Pozdravili sa a dávali si prednosť, kto vojde prvý do výťahu. Nakoniec to vyriešil nuncius: „Najskôr vy, rabín, až po Starom Zákone bol Nový.“

Pripravujeme

Duchovná obnova 15.6.2024 v Ružomberku.
Diecézne stretnutie **s o. biskupmi 16.11.2024** v Ružomberku.

Informujeme

Púť seniorov 25.7.2024 Červený Kláštor.
Púť charít 27.9.2024 v Rožňave
– príležitosť, stretnúť sa so zástupcami charít z celého Slovenska.

www.caritas.sk